

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/146/2018
Identifikačné číslo spisu:	1307207296
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočíčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1307207296.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Báhoň, so sídlom v Báhoňi, IČO: 34 014 933, zastúpeného MAPLE & FISH, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dunajská 15/A, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Viliam Karas, proti žalovanému: Slovenský pozemkový fond, so sídlom v Bratislave, Búdkova cesta 36, IČO: 17 335 345, o vydanie nehnuteľností, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 8C/323/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/325/2015 z 27. februára 2018, takto rozhodol

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava III sa žalobca v zmysle opakovane spresňovaného petitu žaloby, čiastočných späťvzatí žaloby, na to nadväzujúcich čiastočných zastavení konania a pripustených návrhov na zmenu petitu žaloby domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi nehnuteľnosti špecifikované v petite žaloby a navrátiť mu vlastníctvo k týmto nehnuteľnostiam, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Okresný súd Pezinok (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“), ktorému bol spis ako súdu miestne príslušnému v súlade s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. decembra 2012, sp.zn. 5NcC 367/2012 postúpený, rozsudkom z 25. marca 2015, č.k. 8C/323/2012-413 uložil žalovanému povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku rozsudku, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že „žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania“. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa žalobca odvolal.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 27. februára 2018, sp.zn. 5Co/325/2015 rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch o čiastočnom zamietnutí žaloby a o trovách prvoinštančného konania ako vecne správny podľa

ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) potvrdil, o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. V odôvodnení predmetného rozsudku odvolací súd uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti za vecne správny, pretože súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre úplné a náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 O.s.p. a následne zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver o čiastočnom zamietnutí žaloby. Zdôraznil, že aj v časti náhrady trov prvoinštančného konania považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, a to z toho dôvodu, že z obsahu spisu a samotného priebehu konania vyplynuli také skutočnosti, z ktorých je zrejmé, že žalobca podmienky uplatnenia reštitučného nároku preukazoval postupne, až v priebehu konania, po ktorom preukázaní došlo k uzavretiu čiastkových dohôd o vydaní nehnuteľností a k následnému späťvzatiu žaloby v dotknutých častiach. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca podal žalobu vo vzťahu k niektorým nehnuteľnostiam z dôvodu hrozby preklúzie práva na vydanie týchto nehnuteľností, a teda nebol to žalovaný, ktorého konanie by v konečnom dôsledku viedlo žalobcu k podaniu žaloby. V predmetnej veci preto nebolo možné niektoré z pôvodne v žalobe uvedených nehnuteľností vydať žalobcovi pred podaním žaloby, a to pre nepreukázanie nároku zo strany žalobcu. Nebolo by preto spravodlivé požadovať od žalovaného, aby náklady konania, ktorými sú výlučne trovy právneho zastúpenia žalobcu znášal žalovaný, keď vznik týchto trov nezavinil.

4. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) v časti týkajúcej sa trov prvoinštančného konania dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodil z § 420 písm. f/ C.s.p. a z § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. V súvislosti s ustanovením § 420 písm. f/ C.s.p. dovolateľ v dovolaní namietal, že súd prvej inštancie pri čiastočnom zastavení konania nerozhodol aj o trovách konania a tým odoprel žalobcovi jeho právo na náhradu trov konania v zmysle zásady zavinenia zastavenia konania, ktoré je imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces. V súvislosti s ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. dovolateľ v dovolaní uviedol, že odvolací súd pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania vec nesprávne právne posúdil, keď namiesto ustanovenia § 142 ods. 1 C.s.p. aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 C.s.p., ktoré je možné aplikovať len v tom prípade, keď je pomer úspechu a neúspechu takmer rovnaký (vyrovnaný). Navrhol, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/325/2015 zo dňa 27. februára 2018 v dovolaní napadnutej časti týkajúcej sa trov prvoinštančného konania a rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 8C/323/2012-413 z 23. apríla 2015 vo výtku o trovách konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že s tvrdeniami a s argumentáciou žalobcu uvedenou v dovolaní nesúhlasí. Poukázal na to, že pred podaním žaloby nebolo možné so žalobcom uzatvoriť dohodu o vydaní nehnuteľností pre nepreukázanie nároku zo strany žalobcu, preto nemožno tvrdiť, že by žalovaný zapríčinil podanie žaloby a následne čiastočné zastavenia konania na základe čiastočných späťvzatí žaloby. Z uvedeného dôvodu nemohol byť žalovaný zaviazaný na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a ani podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. tak, ako to už v priebehu základného konania tvrdil žalobca, pretože aj v tej časti predmetu konania, v ktorej bola po podaní žaloby uzatvorená dohoda o vydaní nehnuteľností, žalovaný nezavinil zastavenie konania. Zdôraznil, že jediným reálnym dôvodom podania žaloby bola hrozba zániku práva žalobcu na vydanie nehnuteľností a nie hrozba nevydania nehnuteľností zo strany žalovaného. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol, pretože nie je prípustné, a to tak v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., ako ani v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C.s.p.), na to oprávnenou osobou (§ 424 C.s.p.), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, čomu zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 C.s.p. vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, len ak

to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne podanie dovolania nepripúšťa, nemožno rozhodnutie odvolacieho úspešne napadnúť dovolaním; rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a 421 ods. 1 C.s.p.

8. Podľa § 420 C.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Základným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je to, že ide o rozhodnutie, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom toto rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, bližšie definovanej pod písmenom a/ až c/ ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p.; zároveň však nesmie ísť o rozhodnutie, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu uvedenému v § 357 písm. a/ až n/ C.s.p. tak, ako to vyplýva z § 421 ods. 2 C.s.p.

10. Žalobca podal dovolanie proti tej časti potvrdzujúceho výroku rozsudku odvolacieho súdu, v ktorej odvolací súd ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách prvoinštančného konania. Rozhodnutie o trovách konania (aj keď je súčasťou výrokovej časti rozsudku, ktorým súd rozhodol vo veci samej) má vo svojej podstate vždy povahu uznesenia, čo znamená, že dovolanie podané podľa § 421 ods. 1 C.s.p. proti takémuto výroku rozsudku odvolacieho súdu nie je vzhľadom na znenie § 421 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 357 písm. m/ C.s.p. prípustné. Rovnako nie je dovolanie proti tejto časti potvrdzujúceho výroku rozsudku odvolacieho súdu prípustné ani podľa § 420 písm. f/ C.s.p., pretože túto časť potvrdzujúceho výroku rozsudku odvolacieho súdu nie je možné považovať za rozhodnutie vo veci samej.

11. So zreteľom na uvedené odvolací súd dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ C.s.p. odmietol.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 453 ods. 1 C.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože žalovanému preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.